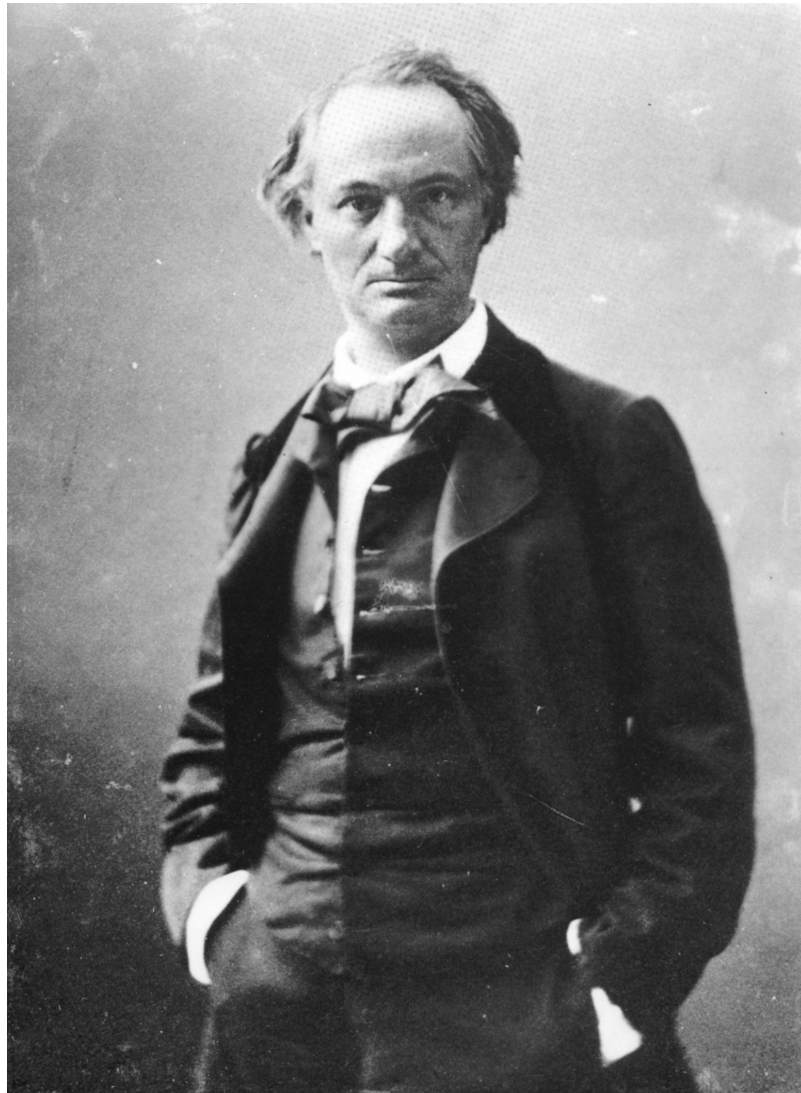

A white albatross is shown in flight, soaring over a blue ocean. The bird's wings are fully extended, and its body is white with a pinkish beak. The background is a clear, light blue sky.

“L’ALBATROS”
CHARLES BAUDELAIRE

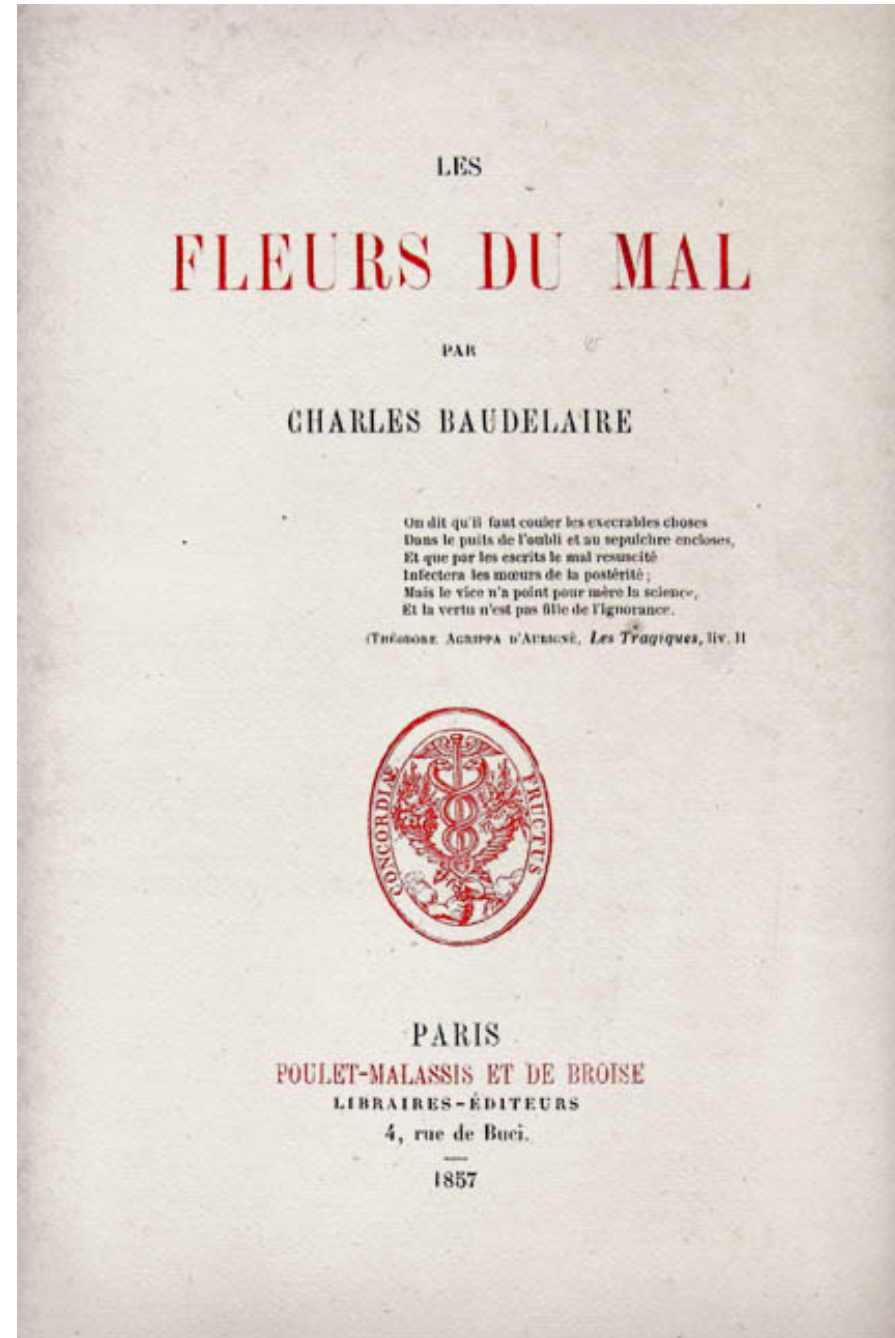
Minna Antón
de Vez

Literatura
Universal

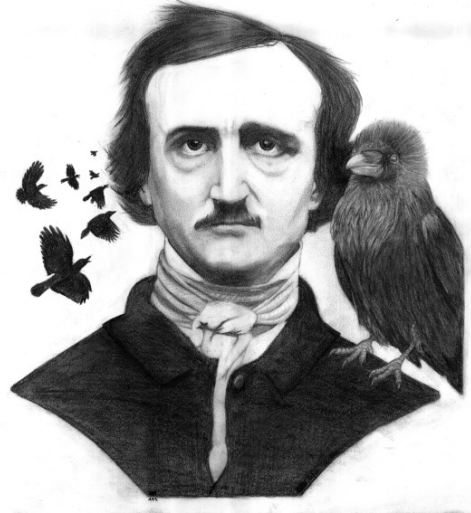

Precursor Romanticisme francès
INFLUÈNCIA.

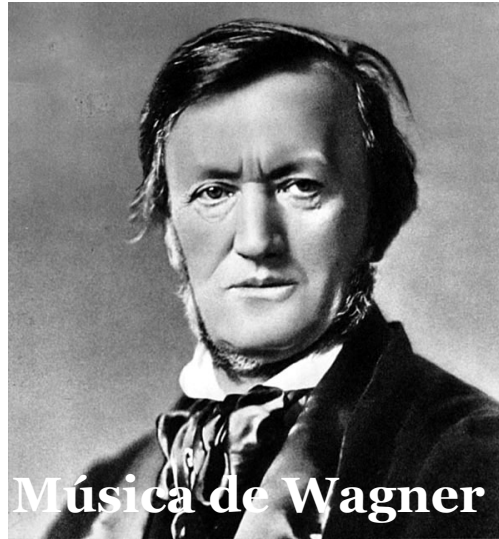
Nova Manera de fer poesia
Poetes simbolistes i Antonio Machado

Gran potència POETA i aguda crítica:

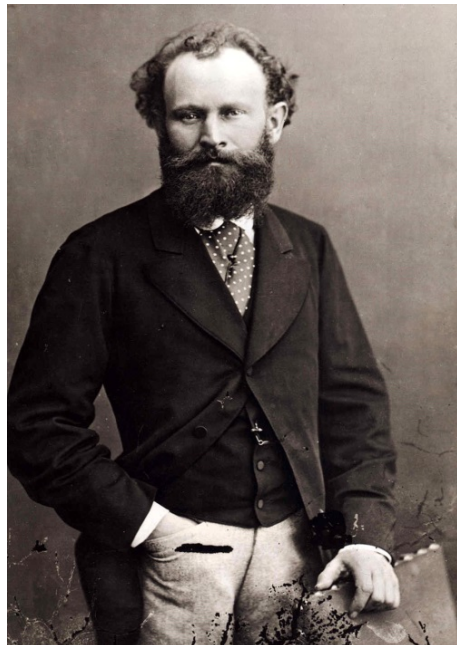
Obra Edgar A. Poe

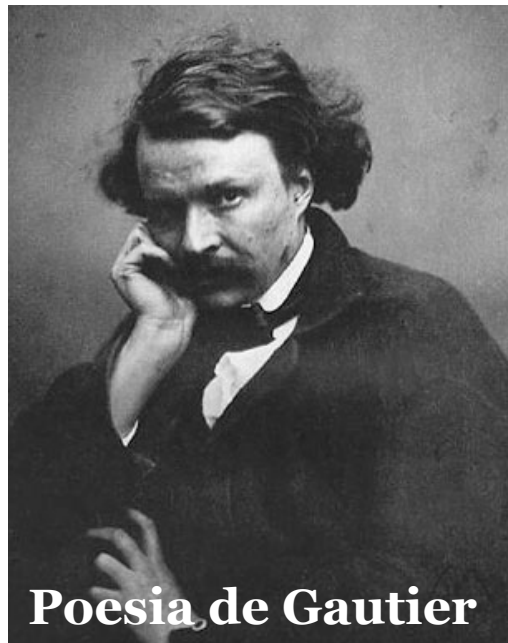
Música de Wagner

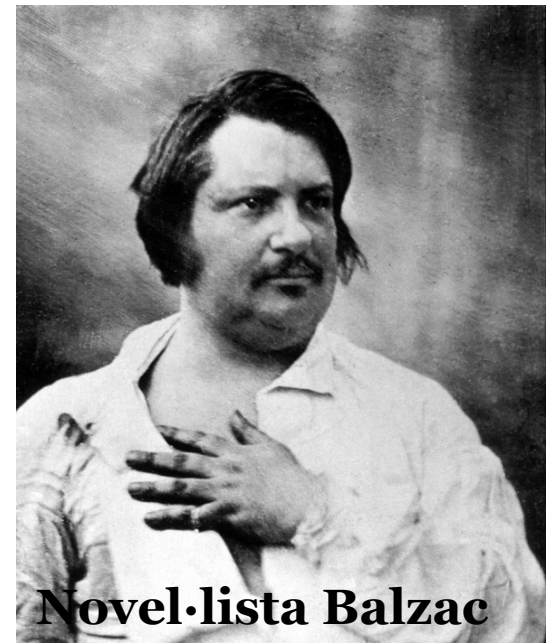
Pintura de Delacroix

Pintura de Manet

Poesia de Gautier

Novel·lista Balzac

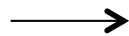
http://www.youtube.com/watch?v=-qqKoG51c_g

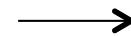
SÍMBOL

Bell
Àgil
Superior
Elegant
Imponent
Lliure
Magnífic

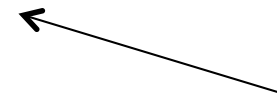

Poruc
Patós
Trist
Atemorit
Perd bellesa
Llibertat
Desplaçar-se
Desenvolupar-se

-Incomoditat, infravaloració

POESIA: vola → avançar
SOCIETAT: camina

Ridiculitzat → Incomprensió
Objecte de burla

**EXPERIÈNCIA
PERSONAL
AMARGA**

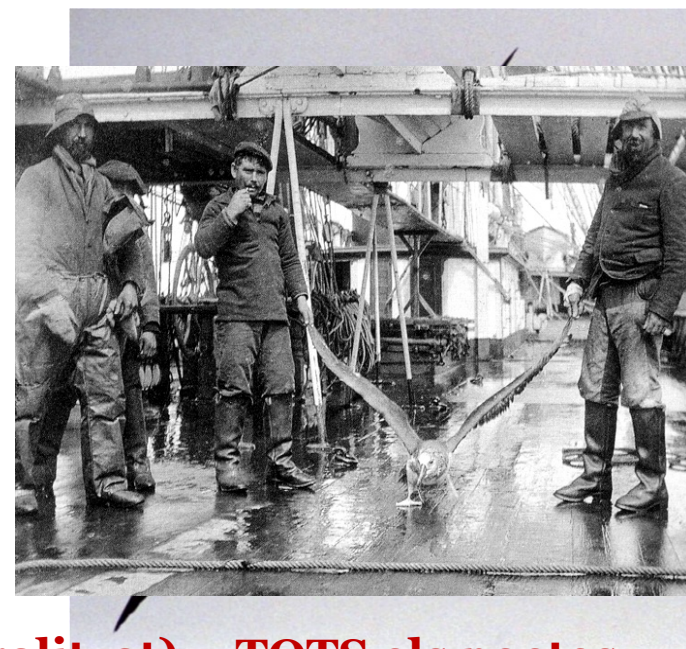
L'ALBATROS

Sovint, per esbargir-se, els homes d'equipatge capturen uns albatros, magnes ocells marins, que, indolents companys, segueixen el viatge de la nau que s'esmuny sobre els avencs salins.

Tot just entaforats en la insòlita escena, aquests reis de l'atzur, maldestres i porucs, per la coberta es mouen arrossegant amb pena les seves ales balnques a tall de rem feixucs.

L'alat viatger amb cara tan inepta i adusta!
Tan bell adés i, ara, risible, lleig i moix!
L'un excita el seu bec amb la pipa de fusta,
l'altre un alacaigut imita fent-se el coix!

El Poeta és semblant al rei de les altures,
veí de la tempesta, ni dels arquers fa cas;
exiliat en terra i blanc de les censures,
ses ales de gegant van destorbant-li el pas.

Al·legoria → **SÍMBOL (Jo poètic generalitzat) = TOTS els poetes**

L'ALBATROS

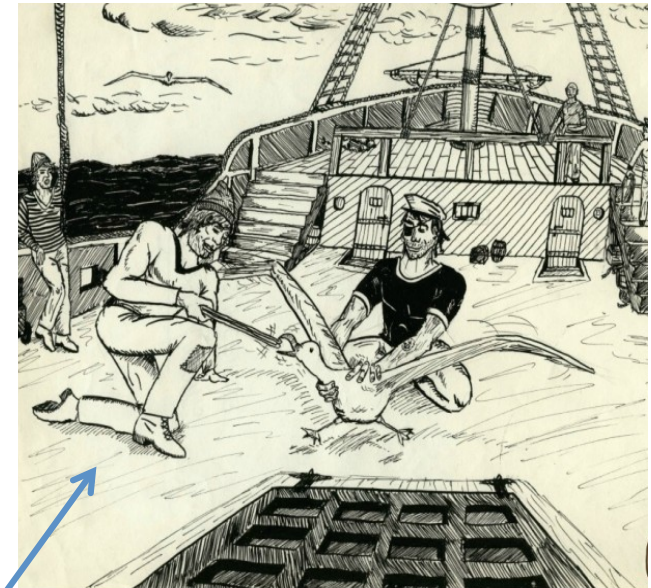
Refinament → Tracte paraula i forma

Sovint, per esbargir-se, els homes d'equipatge capturen uns albatros, magnes ocells marins, que, indolents companys, segueixen el viatge de la nau que s'esmuny sobre els avencs salins.

Tot just entaforats en la insòlita escena, aquests reis de l'atzur, maldestres i porucs, per la coberta es mouen arrossegant amb pena les seves ales balnques a tall de rems feixucs.

L'alat viatger amb cara tan inepta i adusta!
Tan bell adés i, ara, risible, lleig i moix!
L'un excita el seu bec amb la pipa de fusta,
l'altre un alacaigut imita fent-se el coix!

El Poeta és semblant al rei de les altures,
veí de la tempesta, ni dels arquers fa cas;
exiliat en terra i blanc de les censures,
ses ales de gegant van destorbant-li el pas.

Camp associatiu de llenguatge mariner

L'ALBATROS

Sovint, per esbargir-se, els homes d'equipatge capturen uns albatros, magnes ocells marins, que, indolents companys, segueixen el viatge de la nau que s'esmuny sobre els avencs salins.

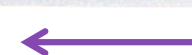
Tot just entaforats en la insòlita escena, aquests reis de l'atzur aldestres i porucs, per la coberta es mouen arrossegant amb pena les seves ales balnques a tall de rem feixucs.

L'alat viatger amb cara tan inepta i adusta!
Tan bell adés i, ara, risible, lleig i moix!
L'un excita el seu bec amb la pipa de fusta,
l'altre un alacaigut imita fent-se el coix!

El Poeta és semblant al rei de les altures,
veí de la tempesta, ni dels arquers fa cas;
exiliat en terra i blanc de les censures,
ses ales de gegant van destorbant-li el pas.

Poeta — Albatros

(poeta) L'ALBATROS sentiment

← adj. negatius

Sovint, per esbargir-se, els homes d'equipatge capturen uns albatros, magnes ocells marins, que, indolents companys, segueixen el viatge de la nau que s'esmuny sobre els avencs salins.

Tot just entaforats en la insòlita escena, aquests reis de l'atzur, maldestres i porucs, per la coberta es mouen arrossegant amb pena les seves ales balnques a tall de rem feixucs.

L'alat viatger amb cara tan inepta i adusta!
Tan bell adés i, ara, risible, lleig i moix!
L'un excita el seu bec amb la pipa de fusta,
l'altre un alacaigut imita fent-se el coix!

El Poeta és semblant al rei de les altures,
veí de la tempesta, ni dels arquers fa cas;
exiliat en terra i blanc de les censures,
ses **ales de gegant** van destorbant-li el pas.

↳ Ànsies de llibertat (coheccionades)

Calmat, serè

To trist
afligit

(tema romàntic)

DEFENSA DE
LA LLIBERTAT

Musicalitat L'ALBATROS Expressió

Souvent, pour s'amuser, les hommes d'équipage
Prennent des albatros, vastes oiseaux des mers,
Qui suivent, indolents compagnons de voyage,
Le navire glissant sur les gouffres amers.

À peine les ont-ils déposés sur les planches,
Que ces rois de l'azur, maladroits et honteux,
Laissent piteusement leurs grandes ailes blanches
A Comme des avirons traîner à côté d'eux.

L Ce voyageur ailé, comme il est gauche et veule!
Lui, naguère si beau, qu'il est comique et laid!
• L'un agace son bec avec un brûle-gueule,
L'autre mime, en boitant, l'infirmes qui volait!

I Le Poète est semblable au prince des nuées
Qui hante la tempête et se rit de l'archer;
T Exilé sur le sol au milieu des huées,
Ses ailes de géant l'empêchent de marcher.

E

B

L'ALBATROS

Sovint, per esbargir-se, els homes d'equipatge capturen uns albatros, magnes ocells marins, que, indolents companys, segueixen el viatge de la nau que s'esmuny sobre els avencs salins.

Tot just entaforats en la insòlita escena, aquests reis de l'atzur, maldestres i porucs, per la coberta es mouen arrossegant amb pena les seves ales balnques a tall de remes feixucs.

L'alat viatger amb cara tan inepta i adusta!
Tan bell adés i, ara, risible, lleig i moix!
L'un excita el seu bec amb la pipa de fusta,
l'altre un alacaigut imita fent-se el coix!

El Poeta és semblant al rei de les altures,
veí de la tempesta, ni dels arquers falcas;
exiliat en terra i blanc de les censures,
ses ales de gegant van destorbant-li el pas.

HARMONIA

RITME

MELODIA

RIMA CONSONANT

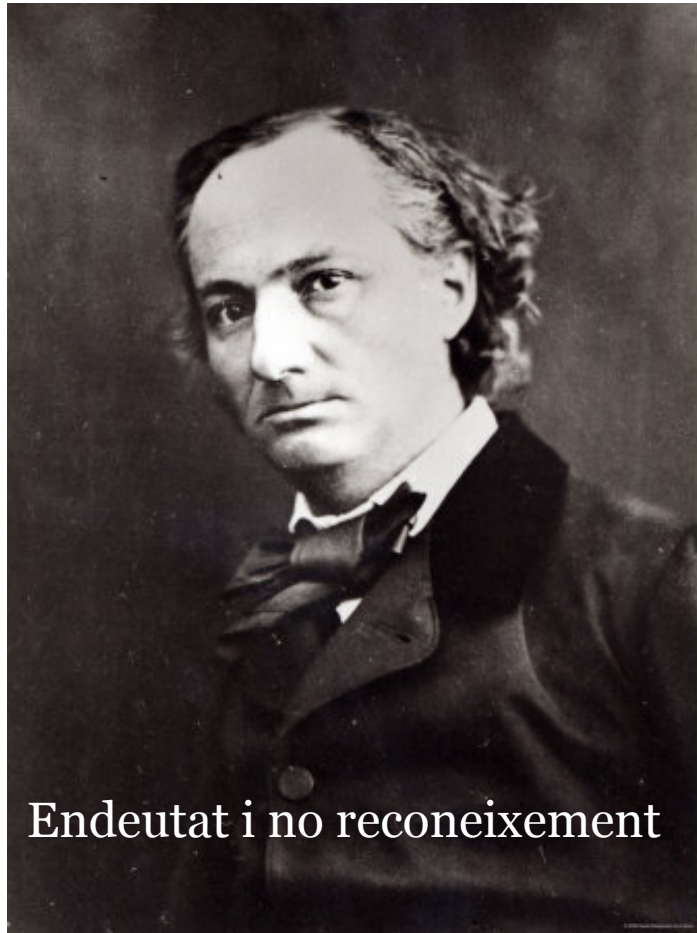
ALEXANDRINS

Mariners (societat)

← Dificultats de desenvolupar-se en la coberta

Imponent , gran magnitud (excés)

Endeutat i no reconeixement

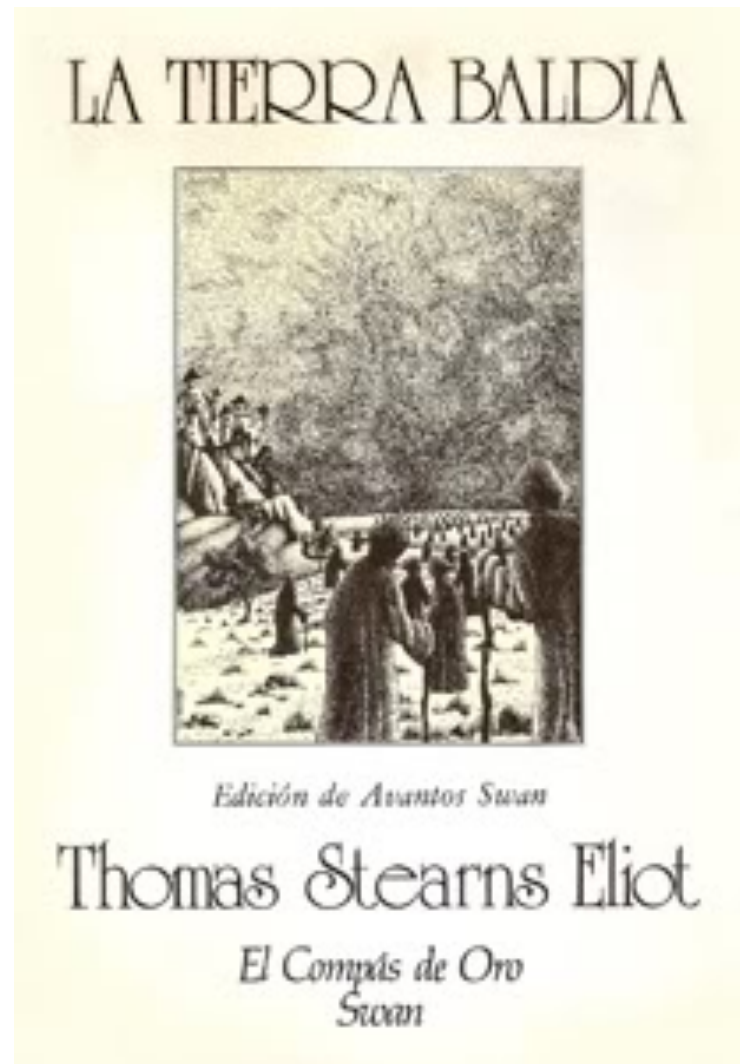

Simbolitza els poetes

Diferents idees i concepcions dels autors

MANERA NOVA → ORIGINALITAT
Ús de símbols →

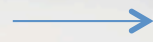
↑
Metàfores inèdites, noves, pròpies

1983, Edgar Brau, Malditos, 21 poemas

<http://www.youtube.com/watch?v=Q46KCNksq9E>

Gran valor crític
GRAN FIGURA POÈTICA

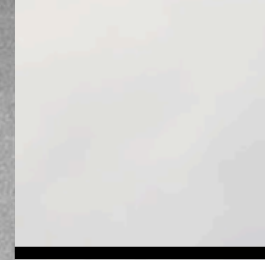

Originalitat, innovació, singularitat

ABANS

DESPRÉS

Poesia francesa com en el món sencer